

67-69 årige folkepensionister, hvis indtægten giver grundlag herfor.

For 67-69 årige folkepensionister foretages som hidtil kun regulering for arbejdsindtægter. Som hidtil indtægtsreguleres grundbeløbet *ikke* for folkepensionister over 69 år.

Der fastsættes en særlig og bindende aftrappingsprocent for de personlige tillæg, medens de hidtidige aftrappingsprocenter på henholdsvis 30 og 60 anvendes ved beregning af pensionstillæg og grundbeløb.

Afhjælpingen af samspilsproblemet foreslås gennemført gradvis over en periode fra 1988 til 1995.

Fra 1. januar 1988 foreslås indført en standardiseret skala for aftrapning af de personlige tillæg. Aftrapningen skal efter forslaget ske gradvis for ekstraindkomster i intervallet 10-40.000 kr. for enlige og i intervallet 15-60.000 kr. for ægtepar.

Aftrapningen sker med 1 pct. for hver 300 kr. ekstra indkomst for enlige og 450 kr. for gifte.

For den enkelte pensionist beregnes én gang årligt en »offentlig tilskudsprocent«, hvorefter de personlige tillæg beregnes.

Støtte til betaling af hjemmehjælp og andre serviceydelser gøres til en del af de personlige tillæg. I øvrigt er der ingen ændring med hensyn til de formål, hvortil der ydes personlige tillæg og størrelsen af de fulde tillæg.

Efter forslaget vil varmemhjælpen ligeledes fra 1988 blive ydet efter bindende regler med samme aftrapning som de personlige tillæg i øvrigt.

Det foreslås, at de nærmere regler herom fastsættes administrativt. Det er hensigten, at der skal kunne ydes varmemhjælp til alle pensionister, der ikke har ekstraindtægter ud over 40.000 kr. for enlige og 60.000 kr. for ægtepar. Der forudsættes fastsat en egenbetaling, således at pensionisten er interesseret i forbrugets størrelse. Det er ligeledes hensigten, at der efter de bindende regler ikke skal ydes hjælp, når varmeudgifterne ligger under en vis grænse, og at der også skal gælde en grænse for, hvor stort et beløb der kan ydes.

Aftrappingsgrænserne for pensionstillægget foreslås hævet, således at aftrapningen sker i forlængelse af aftrapningen af de personlige tillæg, dvs. ved ekstraindkomster på 40.000 kr. for enlige og 60.000 kr. for ægtepar. Forhøjelsen af disse grænser påbegyndes efter forslaget i 1991. Den gældende aftrappingsprocent på 30 bibeholdes.

Endelig foreslås der indført en generel indtægtsgrænse på 63.000 kr. for aftrapning af grundbeløbet for de 67-69 årige folkepensionister og for førtidspensionister. Aftrapningen påbegyndes, når pensionstillægget er helt bortfaldet. Den gældende aftrappingsprocent på 60 bibeholdes efter forslaget. Forhøjelsen af denne indtægtsgrænse påbegyndes den 1. januar 1989 for førtidspensionister og i 1990 for folkepensionister.

Forslaget indeholder endvidere en ændring med hensyn til reguleringstidspunkterne. Efter de gældende regler pristalsreguleres pensionerne og fradragbeløbene pr. 1. april og pr. 1. oktober. Derudover foretages der 1. januar en årlig fastsættelse af pensionernes størrelse for den enkelte pensionist. Det betyder, at der 3 gange om året skal foretages nye beregninger af pensionen. For at forenkles dette system foreslås det, at flytte reguleringstidspunkterne, så der kun skal ske ændringer 2 gange om året.

Administrative konsekvenser

Gennemførelsen af lovforslaget betyder en generel forenkling af reglerne om beregning af social pension. Dels vil de personlige tillæg nu blive tilføjet efter bindende indtægtsgrænser, dels bliver det både for pensionisterne og for kommunerne lettere at finde frem til det indtægtsgrundlag, der skal anvendes. Forslaget om at ændre reguleringstidspunkterne indeholder en meget betydelig forenkling for kommunerne ved, at de herefter kun skal regulere pensionerne 2 gange om året mod hidtidig 3.

Økonomiske konsekvenser

Forslaget vil - når det er fuldt gennemført i 1995 - indebære årlige merudgifter på ca. 1,7 mia. kr. (i løbende 1986 pris- og lønniveau).

De økonomiske konsekvenser af de enkelte elementer i forslaget fremgår af nedenstående oversigtsskema.

Det skal bemærkes, at alle udgifter er beregnet i løbende 1986-niveau og på grundlag af pensionisternes antal og fordeling m.v. i 1986.

Beregningerne er således behæftet med en betydelig usikkerhed, men hertil kommer at forslagernes gennemførelse i sig selv kan indebære adfærdsendringer blandt pensionisterne eller i kommunerne, som vil påvirke udgiftsforløbet.